

גוש דן על האוטובוסים העומדים לשבות

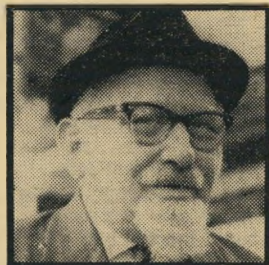
ת לאביבי ללא-שם: ה' תנאי הראשון לתחבורה עירונית טובה: שיוכלו להגיע בקלות מכל מקום בעיר — לי כל מקום אחר. מרחוב בן-יהודה, למשל, אי-אפשר להגיע באוטו בוס לאיבן-גבירול, צריך לעשות טיול מסביב לכל העיר. זה גוזל את זמנם היקר של הנוסעים הרבים בקו זה.

ר בקה פרי, בני-ברק: ש' יחנכו את הכרטיסנים: בי מיוחד בקו 4 ליד השוק, מתע' ללים הכרטיסנים בנשים הנכני סות עם סלים. ראיתי כרטיסן סוגר בכונה לאשה את הסל בי אוטובוס והשאיר אותה בחוץ, ואז צחק לבדיחה המוצלחת. במעשהו זה, הוא היה יכול לי גרים לאסון.

ר לי שם, בתחנת אוטובוס: אין תשובה, בגלל שאתם מהטולם הזה. אתם מספיק מלכי לכים את הכל. בשבילי הכל בי סדר. אזלי, במדינה שלי הכל בסדר. גם דן בסדר גמור, כי הוא במדינה שלי. אם אתה חו- שב אחרת, או לך מהארץ, לך לגויים. פה בארץ אין מקום לאנשים כמוכם.

י עקוב רסט, מורה, ת"א: כל בוקר, עומדים בתחנות תורים ארוכים, בהם לפחות 50 אחוז תלמידים. הם מנסים להי' חק, וגם מאחרים לבתי-הספר. הפתרון פשוט: להפעיל באותן שעות אוטובוסים מיוחדים, לי תלמידים בלבד. וזה יפתור את כל הבעיות של התורים הארו- כים בשעות הבוקר.

י עקוב חקק, נהג-מונית, פתח- תקעה: אחמול כשנסעתי בי כביש, סגר אותי אוטובוס, ולא נתן לי לעקוף אותו במשך כל הדרך. הם שולטים בכביש. גם בחוץ-לארץ היה כך, ואז העי- ריה לקחה את האוטובוסים לי יריה, ומאז נהיה סדר. גם בתל- אביב העיריה צריכה להיות ה- בוסית של האוטובוסים.

ו, דן עונה:

בעיה נוספת, האוטובוסים של קחים מסו- ימים, שבאים לתחנות בקבוצות, שניים- שלושה ביחד. זה קורה רק בקחים ארוכים. מספיק שמהו יקרה בדרך, וכבר כל החי- בון לא שחה כלום.

עמירם צבי: כך קורה במיוחד בקו 1. אורך הקו הוא 17.6 קילומטר. האוטובוס יוצא כל 3 דקות. מספיק שיהיה פקק תנו- עה אחד וכבר מצטברים שלושה ביחד. מרדכי עצמון: עכשיו על יחס הנהגים. אני חושב שהציבור צודק, התשובה היא: יש כל מיני דגים בים.

יש בעיות עצומות עם הכרטיסנים. רוב רובם הם נכים, שנשלחים אלינו עליידי משרד-הביטחון. יתכן שלכל אחד מהם יש בעיות אישיות משלו. יתכן שהוא ממורמר על כל העולם, ויש לו סיבות מוצדקות לי- מרירות. הנוסע לא אשם, אבל הנוסע סובל. מענין, שבקיים שעובדות בהם נשים הי- מצב הוא אחר לגמרי ואין שם תלונות. עמירם צבי: אבל אדיבות זה דבר דו- סטרי. אנחנו מתכננים עתה מבצע מיוחד — מבצע הנוסע האדיב.

מרדכי עצמון: קחו לדוגמה את הכניסה בדלת נכונה. ברור שכניסה אחרת עוצרת את התנועה. ונהג צריך לשמור על הסדר. אבל אסור לדרוש מנהג שיקח עליו יותר מידי תפקידים בזמן העבודה.

עמירם צבי: קרה לי מיקרה כשעברתי עוד כנהג בקו 34. אשה אחת, שישבה בספסל אחורי, עברה את כל האוטובוס וניג- שה אלי, כדי לשאול מה השעה. „גברתי, אמרתי לה, „יש פה כל כך הרבה נוסעים, אז את פנית בדיוק אלי לשאול מה השעה? היא נתנה לי תשובה מעניינת: „אני באתי מארץ בה הנהג הוא גם בנקאי, גם קופאי, גם סדרן, גם פקיד מדיעין. הנהג הוא הכל. הוא נשאלת שאלה: האם באמת הנהג הוא הכל? אם הוא הכל, אז תנו לו את הכל!

אחוזו של האוטובוסים יוצאים שם מי- התנועה לרוב שעות היום. הם עובדים רק במשך שלוש שעות-השיא ביממה. אבל זה רק בשבדיה. אנחנו רחוקים מביובו כזה. על האוטובוסים המיוחדים בשביל ילדים, תלמידי בית-הספר: אין לנו שום ניסיון בכיון זה. אין לנו גם מספיק אוטובוסים. על ליכלוך באוטובוסים: זה כמו בבית. אם בדירה גר זוג צעיר, יפקבל אורחים פעם בשבוע, אז הבית נקי. אבל אם יש למשפ- חה עשרה ילדים, אז כבר מלוכלך יותר. כך גם באוטובוסים. אוטובוס שנוסעים בו שמונים נוסעים, יותר מלוכלך מהאוטובוס בו נוסעים עשרים, או שלושים.

יכולים להגיד לנו: אוטובוס שמעביר 80 נוסעים, צריכים לנקות ארבע או חמש פעמים ביום. וכך זה באמת. אנחנו נש- תדל לעשות את זה. אבל זה גם עניין של תקציב, ובשנת 1964/65 משרד התחבורה מחק לנו 100 אלף ל"י מהסעיף על הנקיון. עמירם צבי: יש גם ליכלוך אחר, שאי- אפשר לנקות אותו בתחנה סופית: כתובות שחלק מהנוסעים משאיר על הקירות וכו'. מרדכי עצמון: יש פה גם עניין אחר. כמו שאמר בגוריון, אנו חיים בארץ מיווג גלויות. אני מתכוון לשכונות מסוימות. עמירם צבי: זה לא קשור דוקא לשכונות. הייתי אומר, שזה קשור לסוג של הנוסעים. מרדכי עצמון: קחו לדוגמה תאיטלפון ציבורי במקומות שונים בעיר. המכשירים שבורים, התאים מלוכלכים. מי אשם, משרד- הדואר? לא. הציבור אשם!

קללה של כל העולם. נסעתי ברומא בי- אוטובוס בשעת-שיא. לא רק שעמדתי בי- צפיפות, הייתי חלוי ליד הנהג, ביד אחת. אין לכך פיתרון. אין באפשרותנו להפי- עיל לאותן השעות את המיספר הדרוש של כלירכב. הכבישים לא יחזיקו מעמד. ונוסף לכך: אוטובוסים זה דבר יקר מאוד. הייתי בשטוקהולם ושם ממש נבהלתי: 70

אביב הוא 17.7, והן מובילות 12.9 אחוז של הנוסעים. האוטובוסים הם רק 6.3 אחוז בין כלי רכב. לעומת זאת הם מובילים 59.3 אחוז מהנוסעים. המיספרים מדברים בעד עצמם.

מרדכי עצמון: עתה תלונה אופיינית נר- ספת — הקשיים של שעות-השיא. הייתי בארצות רבות ואני יכול להגיד, שזאת

דובר הקואופרטיב צבי עמירם האדיבות היא דו-סטרית

ב צחיה גולצה רקדנית, תל- אביב: בשעת העומס על הקי- חים 4 ו-5, ישנה באוטובוסים צפיפות איומה, בו בזמן שבקי- וים אחרים נוסעות עשרות מכו- ניות ריקות. גם הלכלוך והכר- טיסנים, שהם תופעה מיוחדת במינה, מוסיפים לסבל. אילו לי- פחות היו באוטובוסים חלונות שהיו מחדירים אחר צח.

כ רמזה מיוזובין, פקי- דה, תל-אביב. נהגי אנד בי חיפה מגלים יחס אדיב לנוסעים. נהגי דן בתל-אביב מתנהגים בי- גסות, לא עונים על שאלות ולא עוצרים בכל תחנה. יש להעביר גם את התחבורה של תל-אביב לדיי אנד. ועוד יש לי להוסיף: הנהגים נחפזים ולא עוצרים למחכים בכל התחנות.

ס מדרר הדר תלמידת-תיכון, שכונת-התקווה: אחרי ההת- פרעויות, הפסיק דן את התחבור- רה לשכונה. למה כולם צריכים לסבול, חוץ מזה בשכונה יש תורים ענקיים, ואין מספיק או- טובוסים והנהגים מנסים תמיד להתחיל אתי ועם החברות שלי, כשאנחנו חוזרות מבית-הספר. וכללל, תמיד אנחנו מאחרות.

ז ראש מלצה, תל-אביב: ג' הנהגים ממהרים להגיע לי- תחנה הסופית. התוצאה היא, שסגירת דלתות האוטובוס נעשית בחיפזון, ולעיתים קרובות נת- פשים אנשים בדלת, כשמחצית גופם כפנים והמחצית השניה נשארת מחוץ לאוטובוס. רצוי שהנהגת דן תקציב יותר זמן לנהגים שלה.

ש רה זהבי, עקרת-בית, תל-אביב: ברצוני ללמד סניגוריה על הקיום 12 ו-19. בקיום אלה ישנם נהגים צעירים שברובם הגדול אדיבים, משמ- שים את הציבור על הצד הטוב ביותר ועונים גם לטרדנים בי- תשובות מלאות נימוס ואדיבות. הלאה וביתר הקוים הנהגים היו מתנהגים כמוהם.